

ת"פ 31668/11 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות שי נגד מאיר ביאלה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 31668-11-10 מדינת ישראל נ' ביאלה

בפני כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות שי

המאשימה

נגד

מאיר ביאלה על-ידי עו"ד גدعון נחום

הנאשמים

הכרעת דין

רקע - עמדות הצדדים בשאלת הרשותו של הנאשם

1. הליך זה החל בפני מותב אחר ובשלהו 2014 הועבר לטיפול. ביום 24.12.14 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הודה הנאשם בעובdotיו של כתב אישום (מתוקן בשנית). הוחלט לדוחות את ההכרעה האם להרשיעו לאחר קבלת תסקير שירות המבחן. לאחר שהתקבל התקבל נשמעו, ביום 14.7.15, טיעוני הצדדים.

2. לפי העובdotות בהן הודה הנאשם, ביום 10.5.14 ניטה להטייע ברכבו שלושה שוהים בלתי חוקיים לתוך ישראל. הנאשם הגיע עם רכבו אל סמוך למחסום נעלין וקיבל מידי אדם שפרטיו אינם ידועים שלושה תושבי הרשות הפלסטינית, שהוכנסו בידי הנאשם אל רכבו כשהם לבושים לבושים של יהודים חרדים ויושבים במושב האחורי. הנוסעים ביקשו מה הנאשם להטייע לאזרע צומת גהה, והנ帀ה הגיע ברכבו אל המחסום, המפריד בין שטחי הגדה לבין מדינת ישראל.

בגין מעשים אלה, ייחסה המאשימה לנ帀ה עבירה של ניסיון הסעה שלא כדין, לפי סעיפים 21א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952 וסעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

3. ההגנה עותרת להימנע מהרשעת הנאשם. טענתה המרכזית היא כי לנ帀ה בת הסובלות מגэм בלבד ונאלצה לעבור ניתוחים בארצות הברית. נטען כי הנאשם הורשה ללוותה לניתוחים אלה, לפי אשרות כניסה ("ויזה") "רפואית" שקיבל משלטונות ארצות הברית. עוד נטען כי הרשותו של הנאשם בעבירה תביא לביטול האשורה כך שלא ניתן לו ללוות את בתו לניתוחים בארצות הברית. בכך, לפי הטענה, תהא פגיעה לא מידתית בנ帀ה ובמשפחהו.

4. המאשימה מנגד, סבורה שיש להרשיע את הנאשם. לשיטתה לא מדובר במרקם ההולם את הקритריונים להימנע מהרשעה, וזאת נוכח חומרת המעשה כמו גם האינטרס הציבורי שבاقיפה נגד מסיע שוהים בלתי חוקיים, לצד עברו הפלילי של הנאשם.

.5. מצבה הרפואי של בתו של הנאשם ומאמציו המשפחה לרבות הנאים לסייע לה הם מצערם, מרשימים ונוגעים לבב. אדון בהם ביתר פירוט בהמשך, בשלב גזירת הדין. אלא, שהימנעות מהרשעה אינה דרך נספת להקל בעונש. הכלל הוא כי יש להרשיء אדם שנמצא כי ביצע עבירה, בעוד שהימנעות מהרשעה אפשרית "רקבנסיבות יצואת הדופן", בהאייחס סביר בינה לבין הנסיבות מהרשעה הבידוד בין חומרת העבירה". הדגש הינו, אפוא, על השאלה האם יש בהרשעה כשלעצמה להסב נזק בלתי סביר לנאים. המבחן המקובל דרוש הצבירותם של שני גורמים, שיעירם בפגיעה חמורה שתסב הרשעה לנאים ובסוג העבירה ונסיבות ביצועה המאפשרים, בנסיבות העניין, ליותר על הרשעה מבלתי פגוע באופן מסויל ענישה אחרים. זאת, תוך איזון בין נסיבות העבירה ובין האינטראס הציבורי שבמיצוי ההליך. ראו דנ"פ 8062/12 **מדינת ישראל נ' חברת נמל ישראל** פס' 15 לפסק דין של הנשיא גורניס (2.4.15); רע"פ 8487/11 **חברת נמל ישראל נ' מדינת ישראל** (21.8.97); רע"פ 1949/15 **תקורי נ' מדינת ישראל** (2.4.15).

.6. במקרה דין לא בוסס כי תנאים אלה, או أيיה מהם, מתקיים. ראשית, לא בוסס כי הרשעה מסב לנאים את הנזק הנטען בידי ההגנה, שבביטול אשרת כניסה לארצאות הברית כך שימנע ממנה ללוות את בתו לניתוחים באוטה מדינה.

.7. טענתה של הגנה היא כי בהתאם לדיני ההייה בארצות הברית תבוטל ויה שניתנה לאדם, אם הורשע בעבירה שנייה וזאת ללא קשר לסוג העבירה. לנאים הרשעה בעבירה של מתן שוחד משנת 2007 ועל כן כך נטען, הרשעתו בהליך זה תביא לביטול הייה.

במאzx לבסס את הטענה הציגה הגנה לעינוי, בישיבת הטיעון לעונש, את סעיף החוק האמריקאי הבא:

(U.S. Code §1182 (a)(2)(B 8

Any alien convicted of 2 or more offenses (other than purely political offenses), regardless of whether the conviction was in a single trial or whether the offenses arose from a single scheme of misconduct and regardless of whether the offenses involved moral turpitude, for which the aggregate sentences to confinement were 5 years or more is inadmissible.

ביום 2.8.15 הוסיףה הגנה והגישה חוות דעת של עורכת הדין מישל קובן ולגל, מומחית למשפט האמריקאי, בה הוצגו הסעיף האמור וכן מסקנותה של עורכת הדין, לפיה:

Simply stated if an individual in fact has 2 or more criminal convictions and could be sentenced" to a period of incarceration of 5 years or more this individual automatically becomes inadmissible to the United States. The type of individual conviction is not relevant, nor is the issue or moral turpitude. The conviction in and of themselves render the person inadmissible to the United States ."

8. עיון בחוות הדעת העלה קושי. זאת, בהעדר התייחסות בה לשאלת הקונקרטית. הינו, האם האשירה שניתנה כנתען לנאים מטעמים רפואיים עלולה להתבטל אם יורשע בהליך זה. הקושי התהדר לאחר שהתחווור כי סעיף החוק שהוצע בפני הינו סעיף משנה של סעיף חוק אמריקאי אשר עוסק במקרים שונים בהם אדם לא יהא זכאי לויזה לארצות הברית או להיכנס אליה. לצד סעיף המשנה שהוצע בידי ההגנה קיימות חלופות נוספות, ובו סעיף שונה לפיו:

(U.S. Code §1182 (a)(2)(A)(i) 8

- i)In general except as provided in clause (ii), any alien convicted of, or who admits having committed, or who admits committing acts which constitute the essential elements of
I)a crime involving moral turpitude (other than a purely political offense) or an attempt or .conspiracy to commit such a crime [...] is inadmissible

לנאים, כאמור, הרשעה קודמת בעבירות שוחד, שעל פני הדברים היא עבירה של "Moral Turpitude". אך, ללא קשר להרשעה (או העדרה) בהליך שלפני, ולא קשר ל月下 הסעיף בו התמקדה ההגנה, עליה אפשרות מסתברת לפיה הנאים נכלל בקטgorיה אליה מתייחס סעיף המשנה הנוסף, של מי שאינם זכאים להיכנס לארצות הברית בשל הרשעה בעבירה המעלת "Moral Turpitude". וראו התייחסות להרשות הנאים בעבירות השוחד בתסוקיר שירות המבחן, בפסקה האחורונה לעמוד השלישי.

בהחלטה מיום 3.8.15 קבעתי דיון בנוכחותה של עו"ד קובן ולגלז וזאת כדי לאפשר לה להשלים את החסר ולהתייחס לשינוי השאלה האמורים, וכן לאפשר לצדדים להציג לה שאלות אם רצונם בכך. עוד הורתתי על הצגת אשרות הכניסה אותה קיבל הנאים לטענות, לעיוני. אלא, שבזאתה מיום 5.8.15 ביקשה ההגנה כי אכריע על סמך החומר שלפני "לא חוות דעתה של עו"ד מישל קובן ולגלז" וכי לבטל את הדיון האמור. כך נעשה.

9. מהלך זה מדבר بعد עצמו. אין בידי ההגנה להראות, כי האשירה שניתנה כנתען לנאים תבוטל אם יורשע בהליך זה. היסמכותה של ההגנה על סעיף המשנה אליו הפניה אינה מסיימת להוכחת המבוקש, וזאת בהעדר התמודדות עם האפשרות המסתברת לפיה הנאים נכלל מילא בסעיף הכלול הנדזון, בין אם יורשע בהליך הנוכחי ובין אם לאו. הנטול הינו על ההגנה, ומזהו לא הרימה אותו לא ניתן לקבל את הטיעון לביטול אפשרות של אשרות הכניסה כבסיס להימנעות מהרשעתו של הנאים. אף האשירה עצמה לא הוצאה.

10. בסוף הדיון בנקודה זו עיר, כי מוטב היה להימנע מהציג של סעיף החוק האמריקאי לעיוני בצוואה הכלול רק סעיף משנה אחד מתוך מכלול הסדרים שבסעיף האמור. כך במהלך הדיון מיום 14.7.15 במהלך הווגש המקטע האמור לעיוני (ענ/2) וכן בחוות הדעת של עו"ד קובן ולגלז. זאת, נוכח הרלבנטיות של סעיף משנה אחר מאותו סעיף חוק.

11. ההגנה הוסיפה והגישה מסמכים אודות אפשרות העתקת הנאים במסגרת משרד החינוך (ענ/3 וענ/4). זאת בקשר לטענה שהעלת הנאים בדברו לעונש, ושלא הוועלה בטיעוני בא כוחו, לפיה רישון ההוראה שלו הופסק "בגלל שהם רוצים לדעת אם יהיה לי הרשות או לא, הם אמרו מעל הרשות אחת הם ישללו

לי את הרישון ובינתיים אני מושעה". עייתי במסמכים, ואני מוצא בהם הוכחה לכך שהרשעה בהליך הנוכחי תגרע מאפשרות העתקתו של הנאשם, או לתרחיש לו טعن הנאשם. זאת בשים לב להרשעתו הקודמת בעבירה שוחד ולתוכן המסמך ענ/4 בו, בינוואר 2014, דרש ממנו משרד החינוך פרטיהם אודות הרשעה זו כדי לדון בהמשך העתקתו. לא הוצאה לעינוי החלטת המשרד או הוכחה לכך שהמשרד החליט לקבל את הנאשם למשתת הוראה למרות הרשות ולחלויפין השעה אותו או הודיע שישלול את רישיונו אם יורשע בהליך הנוכחי. עוד אפנה לדיווח בתסaurus שירות המבחן, בעמוד הרביעי, לפיו הנאשם הציג בפני שירות המבחן מסמכים לפיהם די בעבירה בה הורשע בעבר כדי להפסיק העתקתו כמורה. על רקע כל אלה, וכן התרשםות שתפורט בجزר הדיון ממידה של מניפולטיביות בהתנהלות הנאשם, איני סבור כי די בטענותו האמורה כדי לבסס פגעה בו אם יורשע. זאת ועוד, אף אם היה בידי ההגנה להוכיח את המבוקש במישור זה, איני סבור כי מדובר בכך לנאים אשר חורג מגדר הסביר בשים לב לסוג העבירה שביצע ונسبות ביצועה, ולאינטרס החברתי עליו מופקד משרד החינוך לוודא את כשירותם, לרבות המוסרית, של מי שמופקדים על חינוך תלמידים.

12. בהעדר הוכחה לנזק בלתי מידתי שיגרם לנאים כתוצאה מן הרשעה, הרי שלא ניתן להימנע מהרשעתו.

13. לעומת זאת הוכחתי אצ"ן, בקצרה, כי גם הרכיב השני של מבן הבדיקה השנייה מהרשעה איננו מתקיים. בجزר הדיון ATIICHIS ביתר הרחבה לנسبות ביצוע העבירה. בשלב זה אצ"ן רק כי הנאשם חטא לא רק בהסתעת שהואים בלתי חוקיים, על חומרתה של עבירה זו ופגיעה באינטרס הציבורי, אלא עשה זאת בנسبות חמורות במיוחד שכוללות מהלך של הסואת הנוסעים כחרדים כדי למנוע את גילויים, וניסו להסתעם מהתיחסים לtower ישראל, על הסיכון הגלום בכך. הימנעות מהרשעת הנאשם בגין עבירה שבוצעה בדרך זו תחטא יתר על המידה לערכים המוגנים שבבסיס העבירה, אשר יוצגו בהמשך.

14. אצ"ן כי גם שירות המבחן, בתסקיריו אשר יתואר בהמשך, לא הציג המלצה להימנע מהרשעה. זאת הגם שציין כי אם הייתה מונחת בפנוי הוכחה לנזק שיגרם לנאים, היה שוקל זאת. אין במקרה הוכחה כאמור, מה עוד שירות המבחן התרשם מסיכון הנש��ן מן הנאשם וכי הנאשם עלול לפרש הימנעות מהרשעה כמסר מקל. על רקע כל אלה וכפי שנומך לעיל, אין מדובר במקרה בו ראוי לחזור מן הכלל ולהימנע מהרשעתה הנאשם.

15. אני מרשים את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' תשרי תשע"ו, 16 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.

גזר דין

עמדות הצדדים

1. פרטי העבירה בה הורשע הנאשם הובאו לעיל, בהכרעת הדיון. על בסיסם ותוך הדגשת חומרת המעשים ופגיעה בערכים המוגנים, עותרת התביעה לגזר לנאים שישו חדשני מסר לריצוי בעבודות שירות, קנס,

פסילת רישון נהוגה, מאסר ופסילה על תנאי וחטימה על התחייבות. צוין כי העבירה לא הושלמה לא בשל החלטה של הנאשם אלא משום שהמשטרה עצמה. הוצג עבورو הפלילי של הנאשם הכלול הרשעה בעבירות שוחד משנת 2007 וRICTSI מאסר קודם בעבודות שירות, תוך הפניה לחווות דעתו הנווכחית של המmono על עבודות השירות, בה דוחה כי ריצו העונש לכה בחסר. עוד נטען כי נסיבות העבירה שם נגעו לשוחד שנתן הנאשם לאיש משטרה כדי שהוא יסגור תיק שנפתח נגדו בעבירה דומה של הסעת שוהה בלתי חוקי. ההגנה לא הכחישה זאת. הוצג גם עבورو התעבורתי של הנאשם (עת/1). אציון כבר עתה כי מצאתי שלא להתחשב בהרשעות התעבורה. לשיטתי הרלבנטיות שלהן לגזרת הדיון בגין העבירה הנווכחית הינה רוחקה.

2. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בעונש של שירות לתועלת הציבור. הוא הדגיש את נסיבותיו האישיות של מרשו. בכלל זה הוצג מצבה רפואי של בתו בת הארבע של הנאשם הסובלת, מאז לידה, ממום לבבי בשלו נדרש לטיפולים מורכבים וסדרת ניתוחים בארץ ובחו"ל (ענ/1 ומסמן רפואי שצורף להודעת ההגנה מיום 2.8.15), וכן אירוע מוחי שעברה רعيיתו. הנאשם הינו מפרנס עיקרי למשפחה ובה שבע בנות, לא מקבל סיוע ממשתו, והוא במצבה של בתו "עונש ממשיים" בגין העבירות שביצע ונושא לבדו בעול הטיפול המורכב בבתו. הוצג ד"ה סוציאלי של מחלקת הרווחה בעיריית מודיעיןUILIT המתאר את קשי' המשפחה לרבות קשי'כלכלי ניכר (צורף להודעת ההגנה מיום 2.8.15). אשר לעבירה הוד� חלוף הזמן ונתען כי הנאשם עבר אותה מתוך מצוקה כלכלית "פיטוי לכסף קל". נתען שאין לנוקוט בעונשה של קנס או עבודות שירות בשל הפגיעה ביכולתו של הנאשם לפרנס.

3. הנאשם נשא דברים, בהם התייחס בפירוט לקשי' הטיפול בבתו ולמצבה של רעייתו, תוך תיאור מצוקת המשפחה לרבות מצבן של בנותיו ומצוקתו האישית הכוללת נטילת כדורים לטיפול בדיכאון (להודעת ההגנה מיום 2.8.15) צורף מכתב רופא כללי המספר על דיכאון ממנו סובל הנאשם). עוד הדגיש את מאמציו לגייס כספים לצורכי ניתוחים להם נדרש בתו בחו"ל, בדרכים שונות. הוא תיאר כי הוא עובד בשלוש עבודות. בנוספ' טען כי רישון הנהיגה שלו חשוב לטיפול בבתו, שכן בשל רגשותה הבריאותית היא אינה יכולה לנסוע בתחבורה ציבורית. הנאשם הביע חרטה על המעשים והצהיר שלא ישוב עליהם.

סקיר שירות המבחן

4. שירות המבחן סקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם שהינו בן 40, נשוי ואב לשבע, ועובד כסיע איש בית ספר. שירות המבחן חזר ותאר את מצבה הרפואי המורכב של בתו של הנאשם, מצבה של רעייתו והמצוקה הכלכליתמנה סובלת משפחתו. אודות הרשעתו בשוחד סיפר הנאשם לשירות המבחן כי שילם כסף לעובד משטרה כדי שהוא יסגור תיק חקירה שנפתח נגדו בחשד להסתעת תושב זר, בדומה לתיאור המעשה בידי ב"כ המשימה כנזכר לעיל. אודות העבירה הנווכחית טען שבוצעה על רקע קשי'כלכלי ותמורת תשלום.

שירות המבחן התרשם מעמדה מצמצמת של הנאשם וממידה של מניפולטיבית בהתנהלותו. כך, ראשית, בחוסר הכרה בעויהיות שבהרשותו הקודמת בעבירות שוחד. כך גם בזוגע להתייחסותו לעבירה הנדונה בהליך זה, לגביה נסה לגרוע מחירותו ולטעון שהופעל בידי אחרים והציג חוסר הפנייה של חומרת המעשים תוך התמקדות בקשי' שלו. על רקע התרשומותمامאייני אישיותו של הנאשם כבעל נטייה להתנהלות מניפולטיבית וכוננות להשיג את שלו בדרכים שלoitot, ואmirתו כי ביצע הסעות שוhim בלתי חוקים לארך תקופה למרות

שנעצר בהקשר דומה, התרשם שירות המבחן כי החרטה שמביע הנאשם אינה אוטנטית ומקורה במחירים אותו הוא משלם בהליך המשפטי. נוכח החשש כי מצוקתו הכלכלית של הנאשם תביא להישנות המעשים, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון למעורבות נוספת בפליליים. עוד ציין כי בהעדר הרתעה, עלול הנאשם לפרש את ההליך כמסר מקל. התוצאות getService המבחן לאפשרות ההימנעות מהרשעה הוצגה לעיל.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

5. העבירה בה חטא הנאשם הינה חמורה. האיסור על הסעת שוים בלתי חוקיים נועד להגן על גבולות המדינה ועל הפרורוגטיבה שלה לקבוע מי יכנס בשעריה. המציאות המורכבת בה אנו חיים חזורת וממחישה את חשיבותו של הערך המוגן, למניעת סכנה לתושבי ישראל. זאת ועוד, המסייע או מנסה להטיע תושב זר מבטא בכך נוכנות ערכית פסולה, לסכן את בני החברה האחרים בשל אינטרס אישי צר שלו וכשהינו יודע האם האדם אותו הוא מסייע הוא עובד תמים, או מחביל הנמצא בדרכו לפיגוע דמים.

6. במקרה דנן מודגשת חומרת העבירה בנסיבות ביצועה. כך, ראשית, החלטת הנאשם לבצע את העבירה בשל רוח כספי. עוד לא מדובר באירוע מזדמן או מקרי, אלא בהגעה של הנאשם למקום מפגש ו"קבלת" השווים הבלתי חוקיים מידיו של אחר, בצורה מתוכננת. נתון נוסף, שלשית, יש בו להערכתה ניכרת את הפסול שבמעשים, הינו בנוכנותו של הנאשם להסיע את השווים הבלתי חוקיים כשם מחופשים לחרדים, במושב האחורי של מכוניתו. הנאשם עצמו אדם דתי המתגורר בעיר בעלת צבעון חרדי. הוא אכן היה ליטול חלק במהלך שכזה כדי להבטיח את הצלחת העבירה ובמטרה להטעות ולהכשיל את האמונים על אכיפת החוק. במידה רבה מתישבת החלטתו זו עם התרשומות של שירות המבחן ממנו, כמתואר לעיל. עודUPI שצינה בצדק המאשימה, הרשעתו של הנאשם בעבירות ניסיון ולא בעבירה שהושלמה אינה תוצאה של חרטה או הפסקה של המעשים, אלא של כישלון: תפיסתו בנסיבות כשהוא מסיע את השווים הבלתי חוקיים על אף ניסיונו האמור להכשיל את אנשי המשטרה. על רקע זה אני סבור, כי אין לייחס משקל ניכר לקופהuckerין שכן שהנאשם הורשע בניסיון, ולא בעבירה השלמה. אלמנט אחרון המעיצים את חומרת המעשים עניינו בניסיון להכניס אנשים זרים מנשטחים, לתוך מדינת ישראל, לשם לב לסייע הביטחוני הכרוך בכך.

על רקע התופעה הפסולה והשכיחה של הסעת שוים בלתי חוקיים, בולט אפוא המקרה דנן בחומרתו.

7. הענישה הנוגגת בעבירות ממין זה היא מגוונת, כנוגרת של נסיבות הביצוע. עם זאת, כנוגרת של מגמת ההקפדה בעונשה בין הסעה, הלנה והעסקה של שוים בלתי חוקיים עליה עמד בית המשפט העליון בע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' חמדי 4.8.13. כל החלטות הנזכרות במסמך זה פורסמו ב"נבו", הקו הדומיננטי בפסקה נוהג לגזר עונשים ולקבוע מתחמי עונשה הנעים בין חדש מסר בודדים לריצוי בפועל או בעבודות שירות, ובין מספר דו-ספרתי של חדשים לריצוי בפועל. זאת, לצד עונשה ממונית ועונשה הצופה פנוי עתיד, ככליעתים מסויל גם רכיב של פסילת רישון. לדוגמאות ראו רע"פ 7726/13 מסarra נ' מדינת ישראל (8.1.14); עפ"ג (י-מ) 19255-06-14 מדינת ישראל נ' רשק (11.3.15). צוין שהמקרה עסק בעבירה שבוצעה בנסיבות חמימות) והפסקה המובאת שם, בס' 8; ע"פ (י-מ) 9825/05 מדינת ישראל נ' עויסתא (13.12.05). ת.פ. (י-מ) 57840-06-13 מדינת ישראל נ' עלי (10.2.14).

אין הדבר אומר כי לא קיימים חריגים, הנוגעים דרך כלל לנסיבות ביצוע קלות במילויו (דוגמת הסעת קרוב משפחה ללא תמורה) בשילוב נסיבות אישיות ובהם נמנע בית המשפט מגזרת עונש מסר. ראו למשל ת.פ. (ט' ט' 13-01-23829 מדינת ישראל נ' אחמד (3.3.15); ת.פ. (רמלה) 13-02-37950 מדינת ישראל נ' פינקלשטיין (9.6.15)). אלא, שהמקרה דן אינו מאפשר לצעוד בדרך זו. כפי שנקבע בהלכת אבו סאלם (רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל, פס' 14(12.2.06)), ככל שנסיבות הביצוע מתקשרות ל"גראין הקשה" של העבירה שביצירת סיכון בטחוני לציבור, ואשר ההסתעה מתבצעת תමורת תשומות, יטה בית המשפט להחמיר בענישה ולגזר עונשי מסר מוחשיים. כך ארע ב מקרה דן, דבר שלישי מחייב לכלול בעונש הוהם רכיב של מסר.

8. בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש הוהם ולענין הקנס שי להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם. להה, כפי שהוזג לעיל, אין שפיר וקיימת מצוקה נמשכת הנוגעת בין היתר לצורך במימון הטיפול הרפואי בpetto של הנאשם. מטעם זה והגם שהעבירה בוצעה ממניע כלכלי כך שככל ראו היה לגזר גם עונש ממוני, אינני סבור שראו לגזר קנס, דבר שעלול למנוע שימוש בסכפים לצורך טיפול רפואי ופרנסה דחוקה לטבות העברתם לקופת המדינה.

9. בהתאם בכל אלה ובעיקרון המנחה בענישה, הוא עקרון ההלימה, אני קובע כי מתחם העונש לעבירה הנדונה בנסיבות בה בוצעה נع בין שני חדש מסר לריצוי בפועל או בעבודות שירות, ובין חמישה עשר חדש מסר לריצוי בפועל. זאת, לצד ענישה הצופה פנוי עתיד והכוללת אפשרות למסר מוותנה ולפסילת רישון בפועל ועל תנאי.

קביעת העונש בתוך המתחם

10. הודהת הנאשם בעבודות כתוב האישום המתוקן "עלתה את ההליך וחסכה זמן שיפוטי, והדבר יזקף לזכותו". כך גם פרק הזמן המשמעותי שחלף מאז בוצעה העבירה ועד היום, כאשר בתווך לא הורשע הנאשם בעבירות נוספת. לענין זה אציין כי הצדדים מסרו שמתנהל הליך מקביל בעבירה דומה, אך לא הוצאה בפני החלטה להרשיע את הנאשם או לקבוע כי ביצע עבירה ועל כן לא איחס כל משקל להליך זה.

גם הימשכות ההליך שבכותרת תספק משקל לקובלה, הגם שלפחות חלקה נבע מבקשת דחיה של ההגנה מטעמים שונים ובهم הניסיון להציג חוות דעת לענין עתרתה להימנע מהרשעה.

11. משקל נוסף ומשמעותי לקובלה ינתן לנסיבותו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, שפורטו לעיל. הנאשם מתמודד עם אתגרים מורכבים וקשים, כשהפניו משית קודש בהצלת במו שהצלחתה המקויה מצרכיה משאים כלכליים ונפשיים ניכרים, וזאת לצד פרנסת משפחה ברוכת ילדים ותמייה בה וברעריתו שאף בראותה רועעה. מן המסמכים שהוצעו עולה מצוקה של ממש, כלכלית, نفسית ובריאותית. גזרת העונש נועשית, כמובן, לא רק בשם לב לעבירה אלא גם לעבריון ונסיבותו. פן זה של הנסיבות מצדיק הקללה של ממש בענישה.

12. עוד מצאתי לייחס משקל להבעת החרטה של הנאשם. המשקל שיינתן לה יהיה מדויק יותר שהתרשםתי, בדומה להתרשמותו של שירות המבחן, כי הנאשם אינו מכיר באופן מלא בפסק שבעמsha אותו ביצע ובחומרתו, וכי החרטה אותה הביע הוצאה בין היתר בשם לב למחררי ההליך וטור התמקדות בקשהו האישים.

13. לחובת הנאשם ישקל עברו הפלילי הכלול הרשעה בעבירות שוחד משנת 2007 אשר, כפי שהציגו הן המאשימה והן הנאשם, בוצעה על רקע חקירה בגין הסעת שוהה בלתי חוקי. עוד ישקל התרשםות שירות המבחן מן הנאשם כמו שאינו מפנים את חומרת מעשייו, בעל נטייה מניפולטיבית וכןן במצבים מסוימים לעבור על החוק כך שנש��ף ממנו סיכון לציבור. גם לעניין זה יש לציין, מנגד, כי יכולתו של הנאשם להימנע מעורבות בפליליים לאורך השנים שהלפו מאז בוצעה העבירה מפחיתה מואמדן הסיכון.

14. עם זאת סבורני כי מאפייני אישיותו של הנאשם, לצד המזוקה הכלכלית הנמשכת שעוללה להובילו להhaftאות לעבירות נוספת, מחיבים לעצב את העונש בין היתר במבט הצופה פניו עתיד. הדבר מצריך הן ענישה מוותנית והן ענישה משמעותית ומרתיעה, אשר תמחיש לנائب את חומרת המעשים שביצע ותספק משקל-נגד לשיקולים שהוצעו לעיל. בכלל זה נתמי דעת ליחש, שהוצג בין היתר בתסaurus שירות המבחן, כי עונש מקל יפושט בידי הנאשם כמסר סלחני ויגביר הסיכון לעבריינות בעתיד.

15. מסיבות אלה איני יכול לאמץ את עתירת ההגנה ולהימנע מהשתתף עונש מאסר, ولو לריצוי בעבודות שירות. לא רק שענישה מעין זו אינה מצויה בתחום העונש הולם לעבירה בדגש על נסיבות ביצועה כמפורט לעיל, אלא שבנתוני הנאשם היא עלולה להווסף ולחותו לשיקולי הרתעה וההגנה על הציבור. השיקולים לקולה בדגש על נסיבותו האישיות והמשפחתיות של הנאשם וחלוף הזמן מצדיקים לשיטתי להימנע מהכבדת יתר, ועל כן ימוקם העונש בהתקרב לرف התחתון של המתחם, אך הקלה נוספת נסافت אינה הולמת ועלולה לגבות מחיר בעתיד. בקבועי זאת אני מודע לכך שבתקופת עבודות השירות לא יוכל הנאשם להשתכר, דבר שיש בו הבדה נוכח מצבו הכלכלי, אך מחסיבות שפרטתי לעיל איני סבור כי יש בשיקול זה כדי לאין את הצורך בעונש זה.

16. לעיל נימקתי מדוע לא אחיב את הנאשם בתשלום קנס. מסיבה דומה ונוכח טענותיו כי רישוין הנהיגה נחוץ לו בין היתר כדי להסיע את בתו לטיפולים, אני מוצא שלא לפסול את רישוין.

17. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 80 ימי מאסר, שירות בעבודות שירות בהתאם לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 26.5.15 ועד הנאשם להתייצב לריצוי העונש במקום ובשעה שנקבעו שם.

ב. שלושה חודשי מאסר, אותם ירצה הנאשם אם ישוב ויעבור על העבירה בה הורשע תוך שלוש שנים מהיום. זכות ערעור לבית המשפט המחויז, בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ו, 16 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.